

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. Ř.,
bytem X,

zastoupený obecným zmocněncem P. K.,
bytem X,

proti

žalovanému: Městský úřad Dobříš,
sídlem Mírové náměstí 119, Dobříš,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou ke zdejšímu soudu dne 19. 3. 2018 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů

(zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), vedeném ve věci žalobce pod sp. zn. MDOB/7214/2017/OSA. Žalobce žádá, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout v tomto řízení ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

2. Žalobce uvedl, že dne 1. 8. 2017 podal elektronicky e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu odpor proti příkazu žalovaného ze dne 20. 7. 2017, sp. zn. MDOB/7214/2017/OSA, č. j. MDOB30851/2017/Rog (dále jen „příkaz“), jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Toto podání následně dne 3. 8. 2017 potvrdil doporučeným dopisem. Žalovaný doposud nevydal rozhodnutí ve věci samé, přestože tak měl učinit nejpozději ve lhůtě 60 dnů, tj. do 3. 11. 2017. Žalobce se proto dne 15. 1. 2018 obrátil na Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) s podnětem na ochranu proti nečinnosti. Krajský úřad však žalobci nevyhověl a ve sdělení ze dne 13. 1. 2018 uvedl, že žalovanému nebyl odpor nikdy doručen a podací lístek nedokazuje, že by byl odeslán právě odpor. K těmto skutečnostem žalobce navrhl provést důkaz podaným odporem a podacím lístkem ze dne 3. 8. 2017, žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti a dodejkou k této žádosti a dále sdělením krajského úřadu k žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dále žalobce navrhl, aby si soud vyžádal sdělení žalovaného, jaké podání mu bylo doručeno namísto odporu, jestliže dle správního orgánu podací lístek neprokazuje, že žalobce opravdu podal odpor. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na www.usoud.cz), a rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 1994, sp. zn. 50 Cm 13/94, z nichž dle jeho názoru plyne, že pokud žalobce předal podání (odpor) k poštovní přepravě, byla lhůta pro podání odporu zachována a žalobci nemůže být přičítáno k újmě, pokud držitel poštovní licence podání nedoručil. K tvrzení žalovaného, že není zřejmé, jaký byl obsah písemnosti, žalobce prohlašuje, že obsahem byl text odporu, který přikládá k žalobě. Nevyhodnotí-li soud tvrzení žalobce jako dostatečné, navrhl žalobce provedení důkazu výslechem svědkyně L. Ř., která obsah zásilky kompletovala a nesla na poštu.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření nejprve shrnul předchozí průběh řízení o přestupku. Žalovanému byla dne 1. 8. 2017 doručena e-mailová zpráva z adresy X označená „Odpor Ř.“, která nebyla opatřena zaručeným elektronickým podpisem. Ke zprávě byly přiloženy oskenované kopie plné moci ze dne 1. 8. 2017 a listiny označené jako „Odpor sp. zn. MDOB/7214/2017/OSA“. Ani tyto přílohy nebyly podepsány zaručeným elektronickým podpisem a nejednalo se o výstup autorizované konverze. Protože nedostatek podpisu nebyl v zákonem stanovené lhůtě odstraněn, vyznačil žalovaný na příkazu doložku právní moci. Doporučený dopis žalobce, který měl obsahovat listinnou verzi odporu, žalovaný v zákonem stanovené lhůtě neobdržel. Žalobce mohl sledovat průběh přepravy zásilky na základě podacího čísla prostřednictvím internetových stránek Č. p. Z online systému bylo zřejmé, že zásilka sice byla dne 3. 8. 2017 přijata k přepravě, avšak nebyla doručena adresátovi. Na podporu svých tvrzení žalovaný soudu předložil seznamy doporučených poštovních zásilek doručených od 3. 8. 2017 do 14. 8. 2017, tj. do dne vyznačení doložky právní moci na příkazu, jimiž dokládá, že listinné vyhotovení odporu mu nebylo doručeno.
4. Během jednání konaného dne 29. 3. 2019 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Žalobce uvedl, že pokud došlo k pochybení Č. p., pak právní předpisy spojují okamžik podání s okamžikem, kdy je zásilka předána držiteli poštovní licence. Žalovanému vznikla povinnost k vydání rozhodnutí tím, že byl zrušen příkaz, a následně musí žalovaný ve lhůtě 60 dnů rozhodnout. Právní předpis stanoví, že žalovaný musí rozhodnout, dojde-li ke zrušení příkazu. Ke zrušení dochází podáním odporu, přičemž obecně platí, že podání je učiněno dnem, kdy je doručeno správnímu orgánu. Avšak z tohoto obecného pravidla existují výjimky, přičemž podle jedné z nich je podání učiněno již okamžikem předání držiteli poštovní licence. V dané věci bylo prokázáno, že zásilka obsahující odpor byla předána držiteli poštovní licence dne 3. 8. 2017. Svědkyně potvrdila, že součástí podání byl podepsaný odpor i podepsaná plná moc. Žalobce proto neměl povinnost reklamovat ztrátu zásilky. Není totiž rozhodné, zda se žalovaný s jejím obsahem seznámil, neboť právní předpisy

spojují účinky podání pouze s jeho předáním držiteli poštovní licence, nikoliv s jeho doručením žalovanému. Bylo tedy na žalovaném, jenž věděl, že ve věci bylo *de iure* učiněno podání, aby se zajímal o obsah tohoto podání, což ale neučinil. Z uvedeného plyne, že odpor byl podán včas, protože jeho podání je spojeno s okamžikem předání držiteli poštovní licence.

5. Žalovaný uvedl, že mu byl žalobcem předložen podací lístek od předmětné zásilky, ovšem jako odesílatel je zde uvedena Č. p. m., nikoliv žalobce. Žalovaný není povinen dohledávat zásilky, které mu nebyly doručeny. Žalovaný nemá ani důvod se domnívat, že zásilka obsahovala řádně podaný odpor. Žalovaný rovněž nemá povinnost zkoumat postup při doručení podání držitelem poštovní licence nebo je reklamovat. Účinky odporu v daném případě tedy nenastaly.
6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené, včetně bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany, jež měl žalobce k dispozici ve správním řízení. Přistoupil tedy k posouzení věci samé, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí soudu. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:
8. Žalovaný příkazem ze dne 20. 7. 2017, č. j. MDOB 30851/2017/Rog, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl žalobci doručen dne 25. 7. 2017. Dne 1. 8. 2017 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce (Č. v. p. m., d.) e-mailem odpor proti příkazu o uložení pokuty. Samotná e-mailová zpráva ani její příloha obsahující odpor podání však nebyly opatřeny zaručeným elektronickým podpisem, a plná moc, která byla přílohou tohoto e-mailu, neobsahovala podpis žalobce.
9. Přípisem ze dne 4. 9. 2017, č. j. MDOB 37920/2017/ROg., žalovaný upozornil žalobce, že pravomocným příkazem ze dne 8. 10. 2015, č. j. MDOB 30851/25017/Rog, mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V přípise označil příkaz nesprávným dnem vydání i nesprávným číslem jednacím. Žalovaný současně vyzval žalobce, aby do 15 dnů od doručení oznámení zaplatil dlužnou částku. Dále žalobci oznámil, že příkaz nabyl právní moci dne 3. 8. 2017, neboť odpor podaný dne 1. 8. 2017 bez elektronického podpisu nebyl řádně doplněn.
10. Dne 11. 11. 2017 doručil žalobce žalovanému podání ze dne 7. 11. 2017 označené jako námitka proti postupu správce daně. Namítl, že příkaz označený nesprávným číslem jednacím v upozornění na nedoplatek nikdy nebyl vydán. Dále uvedl, že příkaz ze dne 20. 7. 2017, č. j. MDOB 30851/2017/Rog, byl zrušen podaným odporem. V reakci na to žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 12. 2017, č. j. MDOB 53479/2017/Rog, rozhodl o opravě zjevných nesprávností tak, že v písemném vyhotovení upozornění na nedoplatek nahradil text „č. j. MDOB 30851/25017/Rog“ textem „č. j. MDOB 30851/2017/Rog“. Přípisem ze dne 7. 12. 2017, č. j. MDOB 53456/2017/Rog, pak žalobci sdělil, že odpor proti příkazu byl podán elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu, aniž by byl následně doplněn. Podaný odpor tedy není účinný (žalovaný jej nevzal na vědomí) a příkaz nabyl právní moci dne 3. 8. 2017.
11. Následně bylo dne 2. 1. 2018 žalovanému doručeno podání žalobce označené jako „Odvolání proti 'rozhodnutí' o námitce“, v němž brojil proti postupu žalovaného, jenž podaný odpor nevzal na vědomí. Žalobce uvedl, že dne 1. 8. 2017 podal odpor prostřednictvím zmocněnce, a to e-mailem bez elektronického podpisu a následně toto podání doplnil doporučeným dopisem. K podání doložil podací lístek, z něhož plyne, že odesílatel „Č. v. p. m., P., B.“ podal dne 3. 8. 2017 na podací poště P. 1 zásilku podací číslo X o váze 0,014 kg, jejímž adresátem byl žalovaný.
12. Žalovaný následně přípisem ze dne 11. 1. 2018 žalobci sdělil, že podání, kterým byl odpor doplněn, nebylo žalovanému doručeno, a proto k podanému odporu nepřihlížel. Odkázal proto žalobce na možnost reklamace u Č. p.

13. Soud dále konstatuje, že ve správním spise není založeno písemné vyhotovení odporu proti příkazu, ani jiná listina doručovaná žalovanému zásilkou s podacím číslem X.
14. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutečnosti:
15. Svědkyně L. Ř. vypověděla, že byla v předmětné době, kdy byl odpor odeslán, zaměstnána u Č. v. p. m. a odesílala za žalobce zásilku. Její kolegyně učinila podání dne 1. 8. 2017 a svědkyně měla toto podání potvrdit dopisem. Připravila si totožné podání, které nechala k podpisu panu P. a 3. 8. 2017 odeslala dopis doporučeně. Pouze zkontrolovala náležitosti listin a odeslala je. V tu dobu odnášela kolem 10 zásilek denně, a proto si podání, která dělala, archivovala. Ukládala si oskenované podací lístky a obsah dopisů. Postupovala tak, že si vytiskla podání, které jí předala kolegyně, nechala ho podepsat a zkontrolovala náležitosti, vyplnila podací lístky a odnesla zásilky na poštu. Odpor byl podepsán panem P., plná moc odeslaná prvním podáním nebyla podepsána, neboť neměli k dispozici podepsanou plnou moc od žalobce. Všimla si toho až později, a proto dne 13. 3. 2018 zaslala v druhé zásilce žalovanému plnou moc s podpisem žalobce. Zásilky nosila na hlavní poštu ve V. ulici (pozn. soudu: míněno patrně v J. ulici). Podací lístky založila do archivu a naskenovala je s poznámkami o podání. Odpor podepsal pan P. tak, že svědkyně podání vytiskla, nechala jej v kanceláři na stole a druhý nebo třetí den, když přišla, již bylo podepsané, takže jen překontrolovala podání a dala je do obálky. Pana P. nikdy neviděla a neznala ho. V tomto případě bylo podání podepsané již třetího dne a pak odnesla podání na poštu. Reklamace ztracených zásilek nikdy neřešila, byl to první případ. Zjistilo se to v okamžiku, kdy asi měsíc po odeslání odporu přišel žalobci nedoplatek, takže se zkoumalo, z jakého důvodu, když všechno bylo podáno řádně. Teprve poté tedy dokládala svoji archivaci. Reklamace se nepodávala, jelikož se zjišťovalo, z jakého důvodu přišel nedoplatek, ale to dělali kolegové z jiného oddělení. Nedostala pokyn k reklamaci. Případ žalobce jí utkvěl v paměti z toho důvodu, že má stejné příjmení. S žalobcem se ovšem nezná a nikdy s ním nepřišla do styku. Dále uvedla, že když jí přišlo předvolání, tak požádala bývalého zaměstnavatele o nahlédnutí do archivu, a prošla si dokumenty, aby věděla, co se v dané věci stalo. Obecný zmocněnec žalobce P. K. jí nahlédnutí umožnil. V počítači si zkontrolovala, jestli podání dělala skutečně ona, jestli dělala poznámky a jestli archivace sedí. Dále uvedla, že ohledně podávání zásilek měla pokyn k odesílání doporučeným dopisem. Není si vědoma, že by nějaké zásilky byly odeslány s dodejkou. V tomto případě byla odeslána podání učiněná pojišťovnou, za níž jednal pan P., což si přesně pamatuje. Šlo o odpor a plnou moc. Odpor obsahoval údaj o správním orgánu, údaj o podání odporu, číslo jednacích příkazů, spisová značka. V některých případech bylo uvedeno razítko Č. v. p. m., v tomto případě však na odporu razítko nebylo. Podání bylo odesláno 3. 8. 2017, odpoledne asi ve tři hodiny. Pamatuje si to přesně, protože to tak dělala stále stejně a chodila na poštu stále ve stejnou dobu. Vždy si při odeslání dělala v archivačním systému poznámku o tom, co vložila do obálky. V tomto případě nahlédla před jednáním do těchto poznámek a je si proto jistá, že byly odeslány uvedené listiny. Kopie odeslaných listin však nepořizovala a nearchivovala. Podepsaná podání se nearchivují, uchovávají se jen jako soubory v počítači. V zásilce byly odeslány 2 listy formátu A4 na běžném papíru pro tiskárny. Obálka byla podlouhlá s okénkem a adresa žalovaného byla vytištěna na odporu, tak aby byla vidět v okénku obálky. K dotazu zástupce žalobce svědkyně uvedla, že text odporu odeslaný zásilkou byl přesnou kopií odporu odeslaného e-mailem. Nic v textu neměnila, jen ho dala k podpisu. Písmo na podacím lístku je její, sama ho poznala. K dotazu žalovaného svědkyně uvedla, že u zaměstnavatele pracovala asi 2 až 3 roky. Za tu dobu nikdy nepotkala pana P., což jí nebylo divné, neboť v práci netrávila moc času. Neví, jestli s ním nepřišla do styku její kolegyně. Stejně tak za tu dobu neměla žádnou reklamaci u provozovatele poštovních služeb nebo si toho není vědoma. Pokud by došlo ke ztrátě zásilky, tak by věc reklamovala, kdyby se to zjistilo, ale v tomto případě nedostala k reklamaci pokyn.
16. Svědkyně soudu předložila kopie dokumentů uložených v archivačním systému zaměstnavatele, a to kopie dvou podacích lístků ze dnů 3. 8. 2017 a 13. 8. 2018 s jejími poznámkami. Na obou listinách jsou uvedeny poznámky svědkyně k obsahu zásilek. U podacího lístku k zásilce ze dne 3. 8. 2017 je učiněna poznámka: „*Odpor sig P. + nesig PM*“. U podacího lístku ze dne 13. 3. 2018 je

učiněna poznámka „*Odpor sig P. + sig PM*“.

17. Z úhrnných dodacích lístků doporučených zásilek ze dnů 3. až 14. 8. 2017 předložených žalovaným vyplynulo, že v uvedené dny nebyla žalovanému doručena zásilka z P. 1 s podacím číslem X. Soud si dále vyžádal vyjádření Č. p., která v dopise ze dne 8. 6. 2018 uvedla, že zásilka s podacím číslem X byla řádně podána dne 3. 8. 2017, tím ovšem sledování zásilky končí. Dále soud provedl dokazování listinou založenou ve správním spise přiloženém k soudnímu spisu sp. zn. 43 Af 5/2018, a to výtiskem z webových stránek P. ze dne 20. 2. 2018. Plyne z něj, že zásilka X byla podána dne 3. 8. 2017, převzata k přepravě na poště v P. 1 a tím sledování zásilky končí.
18. Při projednávání žaloby na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. soud zkoumá, zda žalovaný je nečinný, tedy zda ve lhůtě stanovené zákonem vydal rozhodnutí ve věci samé (příp. osvědčení) či nikoliv [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008 – 164, publ. pod č. 2181/2011 Sb. NSS, rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz] a tento stav trvá i ke dni rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.; srov. rozsudek NSS ze dne 15. 3. 2010, č. j. 8 Ans 1/2009 – 72, publ. pod č. 2258/2011 Sb. NSS).
19. Dle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem. Úprava příkazního řízení je obsažena v § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dle odst. 1 tohoto ustanovení lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Podle odst. 3 může proti příkazu ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
20. Mezi účastníky je v projednávané věci sporné, zda byl ve věci řádně podán odpor a zda došlo ke zrušení příkazu. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, podle něhož: *„v případech, kdy prvostupňový správní orgán dospěje k závěru, že jím vydaný příkaz nabyl právní moci, avšak účastník je přesvědčen, že podaný odpor způsobil zrušení napadeného příkazu [může se jednat o spor o existenci odporu, o včasnosti odporu nebo o podání odporu osobou (ne)oprávněnou], nastane situace, ve které nemůže dojít ke „kontrolě“ ze strany nadřízeného správního orgánu ve smyslu § 92 správního řádu. Není rovněž možné, aby takový účastník napadl samotný příkaz řádným opravným prostředkem – odvoláním (§ 81 odst. 1 správního řádu); dle zákona jediným možným řádným opravným prostředkem proti příkazu je odpor podaný proti nepravomocnému příkazu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č. j. 1 As 51/2013-58). Účastníku proto zbývá jediná možná smysluplná a efektivní obrana v jeho situaci, a sice brojit proti „nečinnosti“ prvostupňového správního orgánu, neboť v takové situaci je podstatou tvrzení účastníka, že jeho včasný odpor způsobil zrušení příkazu, avšak prvostupňový správní orgán nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci.“* Podání nečinností žaloby dle § 79 a násl. s. ř. s. je tak v daném případě jediným možným způsobem, jak se žalobce může domoci pokračování ve správním řízení a vydání meritorního rozhodnutí.
21. Podle § 37 odst. 4 správního řádu je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálnopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
22. Je-li provedení určitého úkonu ve správním řízení vázáno na lhůtu, pak je dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu *„lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání,*

držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.“

23. Naposledy citované ustanovení, o něž opírá svoji argumentaci žalobce, stanoví, ke kterému okamžiku je podání vůči správnímu orgánu účinné, a plyne z něj, že v případě podání odevzdaného k poštovní přepravě musí být pro zachování lhůty současně splněny dvě podmínky – podání musí být dáno na poštu ve lhůtě a být adresováno příslušnému správnímu orgánu. Splnění těchto podmínek musí být jednoznačným způsobem prokázáno, přičemž důkazní břemeno leží na účastníkovi, jenž podání správnímu orgánu odeslal (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2009, sp. zn. 9 As 31/2009 - 231).
24. Je však třeba zdůraznit, že citované ustanovení upravuje toliko časovou účinnost podání, což plyne z toho, že výslovně hovoří o *zachování lhůty* k provedení určitého úkonu i z toho, že toto ustanovení je zahrnuto pod zákonnou rubriku *počítání času*. Nic však nemění na tom, že podání předané držiteli poštovní licence musí také dojít do dispozice věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Podle § 37 odst. 5 správního řádu totiž platí, že „[p]odání se činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.“ Z tohoto ustanovení plyne, že podání je způsobilé vyvolat zákonem předvídané účinky pouze tehdy, pokud věcně a místně příslušnému správnímu orgánu skutečně došlo. Pokud tedy bylo podání předáno k doručení držitele poštovní licence, může mít okamžik jeho předání toliko vliv na posouzení včasnosti podání. Nelze však z § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu dovozovat fikci, že podání je (byť včasným) předáním poštovní zásilky držiteli poštovní licence rovněž účinně doručeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Opačný výklad by byl možný pouze tehdy, pokud by správní řád výslovně stanovil, že podání se má za *doručené* věcně a místně příslušnému správnímu orgánu již podáním poštovní zásilky u držitele poštovní licence. Správní řád však žádné takové pravidlo nestanoví a nelze jej dovodit ani implicitně.
25. Dojde-li tedy ke ztrátě zásilky v průběhu doručování, aniž by se dostala do dispozice věcně a místně příslušného správního orgánu, jde tato skutečnost na vrub jejího odesílatele, který má možnost se hojit na držitele poštovní licence jednak soukromoprávní cestou, a to prostřednictvím reklamace a následného uplatnění nároku na náhradu škody či jiné újmy. V rovině procesního práva pak může podatel čelit následkům spojeným s marným uplynutím lhůty k učinění určitého úkonu podáním žádosti o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 odst. 2 správního řádu za podmínek stanovených v tomto ustanovení.
26. V dané věci není po provedeném dokazování sporu o skutkovém stavu věci. Žalobci byl dne 25. 7. 2017 doručen příkaz, proti němuž byl dne 1. 8. 2017 podán elektronicky bez zaručeného podpisu odpor. Následně dne 3. 8. 2017 předal zmocněnec žalobce Č. v. p. m. k poštovní přepravě zásilku, která byla přijata pod č. X a jejímž adresátem byl žalovaný. Tato zásilka však byla v průběhu poštovní přepravy ztracena a nebyla žalovanému doručena. Uvedené skutečnosti vyplývají z obsahu podacího lístku k zásilce X, z úhrnných dodacích lístků předložených žalovaným, z vyjádření Č. p. ze dne 8. 6. 2018 a z výtisků z webových stránek P. ze dne 20. 2. 2018. Ztrátu zásilky ostatně nerozporoval ani žádný z účastníků. Dále soud zjistil výslechem svědkyně L. Ř., která zásilku připravovala a předala k odeslání, že předmětná zásilka obsahovala písemné vyhotovení odporu, který byl podepsán zástupcem družstva Č. v. p. m. panem P., a žalobcem nepodepsaný výtisk plné moci ze dne 1. 8. 2017, která měla být udělena tomuto družstvu. Tuto skutečnost dokládají i svědkyní předložené kopie podacích lístků založené k archivaci s jejími poznámkami o obsahu zásilek.
27. Při aplikaci shora uvedených právních závěrů na zjištěný skutkový stav tedy soud dospěl k závěru, že v daném případě nebyl proti žalovaným vydanému příkazu účinně podán odpor. K elektronickému podání ze dne 1. 8. 2017 nebyl připojen zaručený elektronický podpis. V souladu

s § 37 odst. 4 správního řádu jej tedy bylo třeba potvrdit nebo doplnit v zákonem stanovené pětidenní lhůtě písemným podáním doručeným žalovanému. Odpor podepsaný zástupcem družstva Č. v. p. m. byl sice předán k poštovní přepravě včas, nicméně držitel poštovní licence, tj. Č. p. předmětnou zásilku ztratila, a zásilka se tedy nikdy nedostala do dispozice žalovaného. Jak již bylo uvedeno, ztráta zásilky jde v takovém případě k tíži jejího odesílatele, což má ten důsledek, že elektronické podání ze dne 1. 8. 2017 nebylo řádně potvrzeno. Účinky spojené s podáním odporu, tj. zrušení napadeného příkazu tedy nenastaly.

28. Žalobce navíc ani poté, co se dozvěděl prostřednictvím jeho zmocněnce o ztrátě zásilky, nepodal žádost o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 odst. 2 správního řádu, což byl jediný způsob, jak se mohly zvrátit nepříznivé následky spojené s marným uplynutím lhůty k podání odporu. Takovou žádost nespojil ani s podáním ze dne 13. 3. 2018, kdy žalovanému pouze znovu zaslal podepsaný odpor a (tentokrát již) žalobcem podepsanou plnou moc.
29. Soud si je vědom nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 7. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1001/18, jenž se sice týká otázky doručování podání soudu v občanském soudním řízení ve zdánlivě obdobné situaci. Ústavní soud v tomto nálezu uvedl: *„Z okolností posuzované věci se podává, že předmětná zásilka nemusela být doručena (či mohla být dokonce tzv. ztracena), a to jak např. pochybením ze strany poštovního přepravce (či jeho konkrétního zaměstnance), či i administrativním pochybením na straně okresního soudu, v každém případě však takováto skutečnost nemůže jít na vrub stěžovateli, a to s ohledem na jeho ústavně zaručené právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny, [. . .]. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani fakt, že podacím lístkem se prokazuje toliko podání zásilky k poštovní přepravě, oproti tomu tzv. dodejka (dle čl. 17 Poštovních podmínek Č. p.) prokazuje ve formě písemného potvrzení dodání poštovní zásilky příjemci. I přes skutečnost, že stěžovatel takovýmto potvrzením (dodejkou) ze strany okresního soudu nedisponuje (nebo to alespoň v řízení o ústavní stížnosti netvrdí), musí Ústavní soud za této procesní situace v této konkrétní věci konstatovat, že předloženými dokumenty bez jakýchkoliv pochyb odeslání předmětné zásilky doložil.“*
30. Mezi věcí posuzovanou zdejším soudem a Ústavním soudem však existuje zásadní rozdíl. V nyní projednávané věci bylo prokázáno a mezi účastníky ani není sporu o ztrátě zásilky držitelem poštovní licence. Z bodu 14 citovaného nálezu ústavního soudu naopak plyne, že stěžovatel doložil výpisem z online systému sledování zásilek Č. p., že předmětná zásilka byla soudu dodána. Mohlo tedy být sporné, zda došlo ke ztrátě zásilky v průběhu poštovní přepravy anebo až v okamžiku, kdy již podání bylo v dispozici soudu. Pokud vznikly pochybnosti o tom, zda se zásilka dostala do dispozice soudu, tak se Ústavní soud logicky ve své argumentaci přiklonil k výkladu, jenž zaručuje stěžovateli uplatnění jeho práva na soudní ochranu dle čl. 36 odst. 1 Listiny. Pokud však v nyní projednávané věci bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že zásilka obsahující odpor žalovanému doručena nebyla a nedostala se do jeho dispozice, pak zde není prostor pro analogickou aplikaci závěrů Ústavního soudu.
31. Nepřípadný je rovněž odkaz na nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06, publ. pod č. 202, sv. 43 Sb.ÚS, neboť i v této věci se spor nevedl o to, zda došlo k doručení podání soudu, nýbrž pouze o to, kdy nastaly časové účinky podání. Pokud jde o usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 1994, sp. zn. 50 Cm 13/94, pak již z citace uvedené žalovaným (shodně citováno ve shora uvedeném nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 110/06), je zřejmé, že i v tomto případě se šlo pouze o posouzení časových účinků podání. V žádném z těchto případů se soudy nezabývaly posouzením následků spojených se ztrátou zásilky držitelem poštovní licence.
32. Soud tak uzavírá, že odpor proti příkazu v daném případě nebyl účinně podán v zákonem stanovené lhůtě. Z tohoto důvodu se stal příkaz pravomocným a vykonatelným a žalovaný již nemá povinnost (ani pravomoc) ve věci žalobcova přestupku znovu rozhodnout, jak mylně tvrdí žalobce. Soud proto žalobu jako neúčinnou zamítl (§ 81 odst. 3 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl z procesního hlediska úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, přičemž náhradu

ani nepožadoval. Soud tedy rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. března 2019

Mgr. Jitka Zavřelová , v. r.
předsedkyně senátu